

סגול זילברמן שלום

2144842

בן אסתר וסיני

נולד ב- ה' אלול תשי"ג 16.8.1953

התגייס לצה"ל בנובמבר 1971

שרת בגדוד "גבעון" (13)

נפלו ב- יי' תשרי תשל"ד 6.10.1973

במלחמת יום הכיפורים.

זילברמן שלום

הנפקה על חיל העממי (16.8.1953)

שלום, בן אסתר וסיני, נולד ביום זה פאלול תשי"ג (16.8.1953) בקרית-אטה. הוא למד בכית-הספר הממלכתי-דתי "יבנה", והמשיך אחורי-כך בבית-הספר התיכון-מקצועי "אורט" בקרית-אטה. שלום התבבל בקומתנו התתיריה, בכל רוחו הוהוoca ובכינויו הכהולות. היה בנו מרכז בליך נדלה ובছער בית-הספר היה המהיג שאן עליו עורין. הוא היה סדרן התורניות, שופט בספורט ומישב סכסוכים; ואם כי לא היה מהתלמידים הממעטים, התחזקו הוריו תמיד ש"גאנן לא יהיה, אבל היהודי טוב לבטח והוא". בזכות קומתו התתיריה וכונשו הגפני המעליה היה אחד משחקני הדרוסל המשועים-והיה-פוכך נבחרת-הדרוסל של קריית-אטה. גם בהעוגות ובהופעות השתוף שלום כמתעלם מעטין. מעולם לא היו לו שונאים, שכן היה שקט, ענו, טוב-לב וחביב, ובכלל חוש המורגניאל. תמיד היה דמות מרכזית בשיחות חברה והעתין בחוש הבדיקה מיוחד במינו. הוא היה מקור עידן לחבירו באופטימיות שלו, גם ברגעים הקשים ביותר. אחורי שסימן למדו-בבית-הספר העממי-המשמעות שלום, כאמור, בדור-הספר התיכון-מקצועי "אורט", שם למד מסגרות וחירות ואף הוסמך כבעל-מקצוע. לפני שגוייס לעזה"ל נקרא שלום לשיחה אצל הרשות העבאית והועז לו להשתלב במקצועו לפי בחרותו. גם נבחרת הדרוסל של כפר-אתא יכלה לאפשר לו שירות בתנאים נוחים, סמוך לבית. שלום הודיע נמרצות, שיש ברצונו להיות חיל קרביו וייה מה. לא עולה בדעתו להיות "ג'ובני" הואיל לעננים או לסיירת.

שלום גויס לעזה"ל בתחילת נובמבר 1971 ואחריו, שסימן את שלבי האימון הבסיסי הועב לסיירת "גולני". ביחידתו העtin בקשרו-הפיוי וביכולתו הרבה. באפריל 1973 עבר קורס-מקדי כיתות ומיד אחורי השלים קורס מש"ק מרגמות בין-לאומיות. שלום היה חבר וידיד לפקוודיו, אך בענייני עבא וUMB וUMBים הקפיד הקפה יתרה וידע גם להוות קשוח בשיחה בנק' עורק. הוא היה מש"ק מרגמות-מעולה ועל-בושרו-הגפני. הילכו אגוזת ביחודה. כמספרה מלחתת יוס-הכיפורים היה שלום עם יחידתו בגדת-הגולן וזהו מופקה על המרגמה-בموעב 105. ביום-הכיפורים, יי'תשי"ג-תש"ד (16.10.1973), בשעה שתים אחר-הצהרים, פתחו הסורים בהפגזה כבדה ובהפצעה אווירתה. שלום קפץ ורץ אל המרגמה. והחל מפצע את מקורות הירי, כשהוא תובע מתקות-ומבקש תקונים. הוא יורה ללא הרף, במאמן עילאיו ובהתמדה. אחורי כל פג זקן החברים לעברו: "גינגי", אתה בסדר", והוא הרגעים - "הכל בסדר". אולם כאשר לא הגיע כל מענה מן העמדה, רצע פקוודיו אליו ומעז אוותה הרcosa ואת שלום הרוג. הוא הובא למנוחות-עלומים בבית-העלמין בחופה. השאיר אחורי הורים ואחות. לאחר נפלו הוועלה לדרגת סמל.

באותם ימים, בנסיבות ובנסיבות דיה אויל בלבו והחליט לשלוח מכתב למשפחה האבלה כתבה-עלון-מקודם: "בנכם שלום ביען תפוקה-כמש"ק מרגמות בפלוגה מסיימת בגדוד "גדעון", חטיבת "גולני", בעורה מושלמת ומופתית, באמץ לב, במסירות ובנאמנות. היה חיל טוב לאחד על-חבריו ועל-מקודם... שלום נפלע מרסים פג זעט על משמרתו מול האויב ותוך הדיפת התקפות העבא הסורי. הנני מביע את עורי ואת עיר הגודד כלו בנפל בכם שלום. זכר גבורתו ינון לנעה בדברי ימי עמנוא ושם היה חרות על ארמתה וסלעיתה של הארץ הזאת לדור דור".

דברים לזכרו פורסמו בספרו "חללי גדור גדרון". המשפחה קבעה לוח לזכרו בבית-הכנסת.

חטיבת גולני ערב מלחמת יום ה-כיפורים (אוקטובר 1973)
בחודש חורף ובחודשי הקיץ של שנות 1973–1974 המשיכו חיילי חטיבת
גולני בשגרה אימונים ובפעילות מבצעית. באפריל 1973 קיבל
המודיעין הישראלי התרעות רבות על הייררכות הצבאית המצרית
למלחמה, שנועדה לפרוץ באמצע מאי 1973. גם הפעם העירico ראש
אמ"ן ועוזרו כי"ס סבירות למלחמה נוכחה. לעומת זאת העיריך ראש
המסד, כי קיים חשש סביר למלחמה. שר הביטחון והרמטכ"ל לא
קיבלו את הערכת אמ"ן, והורו להתכוון למלחמה במסגרת "כוננות
בחול-לבן". חייל המערך הסדיר של צה"ל ובכללם לוחמי גולני נכנסו
לכוננות ותחלו בפעולות שונות לחיזוק כושר הלחימה והגנה, בחודש
אוגוסט 1973 בוטלה "כוננות בחול-לבן", והוחלט לקצר את משך
השיעור בעזה'ל וביצעו חילופים במעכ"ל ובפיקוד הבכיר. חטיבת
גולני החלה בהכנות נמרצות לקרה בס נ Dol בפרקון בת"א,
בו אמרו כי להשתתף כל יצאי חטיבת גולני ב-25 שנים קיומה
(1948–1973) בחתיבת סדיה ולהזמתה. הכנסת נקבע לחול המועד
סוכות תשל"ד (10.10.73), התשמה ט סי"ל רובה אליעזר ניצה
בחודשים אוגוסט–ספטמבר 1973 על ההכנות לכנס.

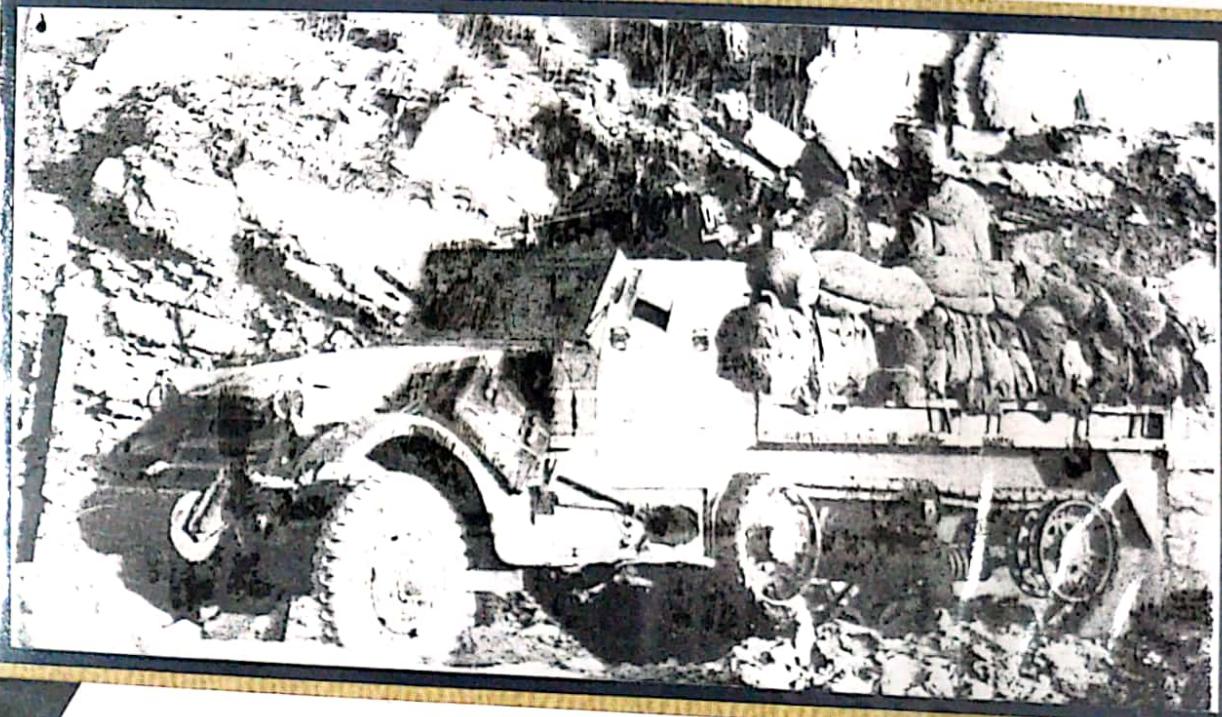
שניהם, ים-תיכן: נס ציונה (באוקטובר 1973)
בשבית יום ה-כיפורים חשליך, פ באוקטובר 1973, הו דול צוילו גולני
בבתייהם במקומם היגזירם. נידוח "ברק" בפיקוד סא"ל יעקב שחדר
היה בזופשה עד למועד הבנוס אגדול בפרקון אירקון לציוויל 25 שליט
לחטיבת גולני. נידוח "הצוקעים הראעוני" בפיקוד סא"ל יהודה פולד
סיים אעסוקה מבצעית ברצועת עזה והוא ב"חופה רגילה"; טירוני
בליט האימוני החטיחתי, שעסקו באוטם ימים בארון העצרת
המתובנת, יצאו לפיוותם לחופשת שבת. גם גדור ביה"ס למ"כים של'
חטיבת גולני, נידוח "אריות הנולן" בפיקוד סא"ל דובי דרור, ולזאת
הסירה, פלוגת ה"נאר חמעוף" בפיקוד סרן שמריהו ניניל, שהו ביום
הכיפורים, שבת, פ אוקטובר, בטיוחם, למשהו הלו רק לוחמי גדור
"נדער" בפיקוד סא"ל זאב אונגר בחטושקה מטבחית, נסוניות גזרה
בגזרה ההפונית של ח'יקו חלאלי ברמת הגולן. מנגנון החרמון מתקשה
דרך מוצב ניזות טשעדה (102, 104, 105), דרך מוצבי גירוד החדרונות (106, 107)
ההדרונות (106, 107) ועוד מוצבי גירוד קנייניתרה (108, 109, 110).

שלב הבלתי נגירה הצפונית (6–7 באוקטובר 1973)

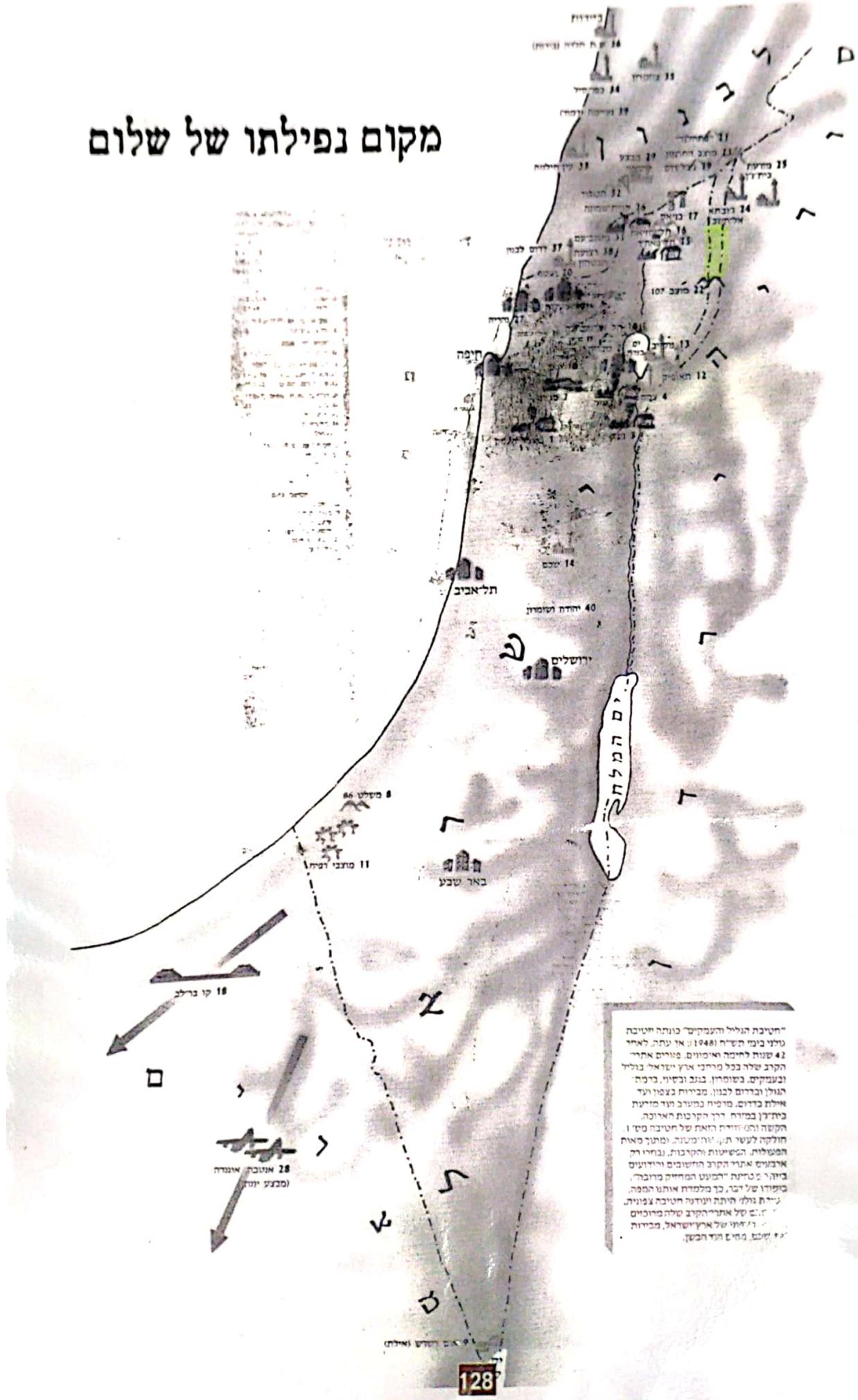
אלף פיקוד הצפון, יצחק חופי, העריך, כי "מאמצ' העיקרי" הסורי יהיה בנזירותفتحה קווניירה, ועל-כן השאיר את חטיבה 7 עם 105 טנקים מדגש צטוריון בעתודה פיקודית בשלושה ריכוזים גדולים סביב נפה. בנזירה הצפונית, עליה הגנו לוחמי גדור ("גדעון"), היו אפו 137 טנקים (105 של חטיבה 7 ו-32 מהטיבת "ברק"), ואילו בנזירה הדורנית, עליה הגנו לוחמי גדור הנה"ל המוצנה, היה נדוד טנקים מעודב, מפלוגות הטנקים של "סער" ו"סופה" של חטיבת "ברק", ولو 40 טנקים בלבד.

התתקפה הסורית במלחתם יום הcipורום החל בסמוך לשעה 14.00 בהפגמה ארטילירית כבדה על כל המוצבים ובקפה מטוסים על מפקדות עופניות ומחנות עופרים. לאחר ריכוך אויריאו ורטילרי וחתת חיפוי ארטילרי צמוד ונו צוותיה הקרב של דיביזיות הח"ר עבר תעלת הנ"ט החפורת לאורך ה"קו הסגול" במטרה לבוש את קו המוצבים ולהניע בתוך שעות ספרות לבביש הארץ מסעדה-קווניירה-רפיד. בנזירה הצפונית נכשלו הסורים במשימותם כוחותיהם חדרו אמנים מצפון לחרמויה ולבוקעתה, אך הם לא הצליחו לבסס מתחזק כלשהה. הישגם היחיד עם פתיחת המלחמה היה כיבוש מוצב החroman הישראלי.

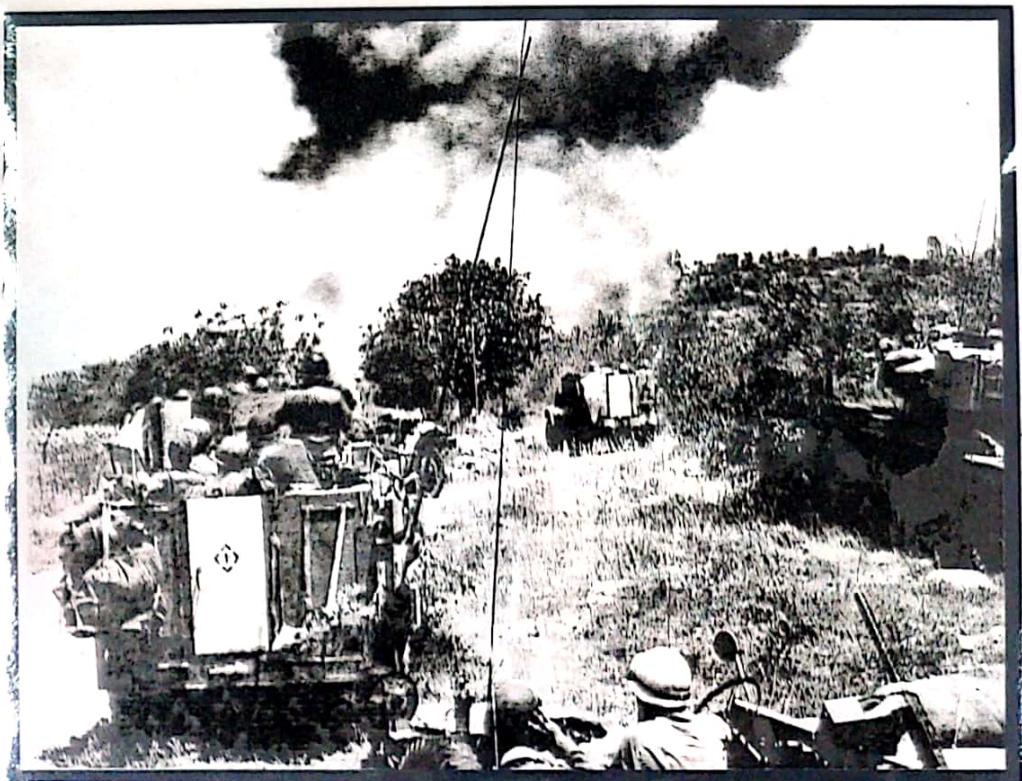
משוריין בתקופת מלחמת יהי"כ

מקום נפילה של שלום

**לוחמי גולני
בקרבות הבלימה**

זילברמן שלום

בן סיני ואסחר. נולד ב-16.8.59, בקרית-אחת שם נול וחוון. את למודיו החל בכיה-הספר הממלכתי דחי "ריבנה" והמשיך בתיכון מצעדי "אורט" בקרית-אחת.

בבית הספר בלט שלום בקומתו החמירה, שערכותו זההבוותה ומתחוללה עניין הכלכלה הנדרשות והתמיינות. מורייו זוכרים את דיטחו הבולט ואת תדיניותו והמטר שאפיינו אותו למורת מראהו החיעוני החמים ותשקט. שלום לא היה תלמיד טוב במיחור, אך מורייו זוכרים אותו לטובה, גם אם כשהיה באה לאסיפה ההוריריים הייתה משלימה עם זה שבנה אינו נאות, אבל לפחות מודריו: "יהיה יהוד טוב".

בין חבריו זהה שלום מג'יב. יכולתו הספורטיבית המעלוה, אישיותו החביבית, חביבתו וערכתו לחברים, הקנו לו משביבות טבעית. מזרתו, חיים ורשבוק, מעירה, שכפהeskot היה שלום "מלך החצר". היה משפח על החורניות, משגיח על משחק הכרוד השונים, שופט בהם, וכשהיה פוטס על עבירה או מוציא אחד לתלמידים מסרבה בלשאי לא נמצא מעורער. הוא שפט בין ילדים מתקוטטים, הנהן על חלשים, העניש והחרים את פורקי העול שבחברה. כדי הניבו חבריו על מנהיגותו יעדדו מילים אלו של חברו יצחק עיני: "מעולם לא היו לך שוגאים, עסכולם החידרת, ועל כלום החביבך". שלום: ענו, ישר, איש השלום, שマー סמל את שאיפת חייך". עם כל זאת היה שלום צנוע, טוב-לב, חביב, בעל חוש הומור, מוקד לשיחה מעוגנת ובעל חשש הבדיקה בין עיקר לטפל. חמיר היה מעודד את חבריו, עוזר להם, ואופטימי גם ברגעים קשיים. אופיני היה לו משפט זה במחכו מעצבאו לחברו יצחק עיני: "קבל הכל בקהל ובכינה, ויהיה לך קל. אuali הכל בסדר, קורע את החחת אבל מבוט (מרוצה)".

שלום העtin בפעילויות ספורטיבית. עמד בראש קבוצות הכרונגל והכרונסל של בית-ספרו, בהצענות ובהופעות סיום היה מופיע כמתעלם מעתין, אך מעל כל העtin במשחק הכרונסל בזכותו גוכבו. הוא השתייך לקבוצת הכרונסל הפעיל קריית-אחת והיה כוכבה.

בשנתג'יס לצבא, עמדו לפניו אפשרויות רבות להיות "ג'רבנייק". העינו לו לחזור שנה וולשרה במקצועו - מסנדות ורוחאות, וgets קבוצת הכרונסל יכללה לסדר לו שירות מקומות קרוב, כדי שיוכל להמשיך בפעילויות ספורטיבית. שלום סרב וכחחים לחינוכו ומערכות הערכיהם שרכשו, התנדב לחיל קרבו ובחר ב"גולני", מהור שאייפת להניעו לסיירת של החטיבה. שלום היה חוקפה מסוימת בסירות, וכשהעזב היה מאולצל. אך נס אכזבה זו לא מנעה ממנו להיות חיל טוב בגדוד והוא נשלח לקורס מכ"ם. עבר קורס משק"י מרגמות והשתחרר לפלוגה מסייעת, מחלקה מרגמות. כושרו הגוטני המעלוה אפשר לו להיות חיל טוב. על כושרו, כפי שהחבטה בעיקר במסעי האלונקות, החלהו אגדות בין החברים ג'ינג'י, כפי שכונה בחיבה על ידיו חבריו, עזר לחלשים מבחינה גופנית.

בהתהוו ט"כ שאק להיות קרוב לחילו ללא מלחמות והבדלי דרגות. בנושאים מבעניהם עמד על בר שיבצע את למסטטומות, ובעה הצורר ירע להיות קשוח ואיתן בדעתו. היה מש"ק מרגמות מעולה, ובמלחמה הוכיח זאת.

במלחמה היה שלום מפקד המרגמה במלובע 105. ביום הכהורים בשעה 14.00 פתחו הסורים בהתקפה והפנו אח המובע ללא הפסק. שלום החמק ב מהירות ליד המרגמה והחל לדרכוש מסטרות מהטפקרים ודריוחים על פגיעות. פגעים שרקו לירוו, ואש ג.ט. מדוקת נורתה לעבר עמדת המרגמה. בעור הסורים פורצים לעבר המובע, שלום ממסיך בשלו, דורש מטרות, ומבקש חיקונים. באומץ לב ובכחמה ירה שלום במרגמה, והחברה החלו לראוגן לשלו. "ג'ינג'י, אתה בסדר?", חזרה ונשנית השאלה, ושלום מרגיע את הכל: "הכל בסדר". וככאשר נשאלת השאלה פעם נוספת - אין חשובה. חבריו המודאגים רצעו לעמלה, ומצאו אותה הרוסה. גופתו של שלום היחד שרוועה על גבי המרגמה.

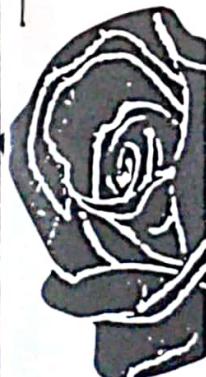
בן 20 היה במוור.

חברים כותבים לזכרו של שלום

308

הנתקה מארץ ישראל ב-1953, ומייד לאחר מכן נסעה לאירופה. ב-1954 נישאה לארון גולדשטיין, והוא היה אחד ממנהיגי תנועת הנוער הציונית בבריטניה. הם נסעו יחד לארץ ישראל בשנת 1955, ונישאו שם. גולדשטיין היה מנהל בית הספר התיכון היהודי הראשון בירושלים, בית הספר החקלאי בנהריה, וכן מנהל בית הספר התיכון היהודי הראשון בירושלים, בית הספר החקלאי בנהריה, וכן מנהל בית הספר התיכון היהודי הראשון בירושלים, בית הספר החקלאי בנהריה, וכן מנהל בית הספר התיכון היהודי הראשון בירושלים, בית הספר החקלאי בנהריה, וכך הלאה.

* מילוי הדרישות המבוקש מהתלמידים
הדרישות המבוקש מהתלמידים מילוי

בפעם הראשונה שראיתינו היה זה עת רץ באימונים בשפטוע מאולתר על גבו. רמנתו הנבואה' והחסונה ושערו הב'יניג'י משכו את תשומת לבו. אח'כ הינו יחד בקורס המכ'רים ושות' מהשנתק בזכרוני זהה דמותו התמרה לשאלונקה על כתפו, ובצדדים נרולים מרייך את חבריו. על בושרו הנופני סיפר אנגדות. יחד סיימנו את קורס מש'קי המרנמות והגענו לבודול במכ'רים צעירות. בלחילה נלחמנו קשה על מעמדנו במחלקה ושלוט היה מחרנו בשינויו לעזנו לנו. עזרתו לחילושים נכנותו לעבד בכל עבודה שחורה, ייחסו הלבבי לחילום וכישוריו העצאים הקנו לו מקומות של כבוד במחלקה.

שלוט החענין בפטורט, אהב והצטיין בו. היה פרבה להתקמן בדיעצת אבל עיקר כוחו היה במשחק הדרוסל. שם ניעל את גובנה. הינו חברים כלב ובנפש, תכננו חופשות, בילויים-משמעותם ובקיום הינו מושחים שעורה טלפון. כשהנחבשתי בשורה מרה זו, על נפילתו של שלוט לא עכלתי ذات, אבל לאחר מבחן חשמי בחסרונו והבנתי איך חבר אבד לי.

יעזק לו

אה שלום ז"ל הכרתי לראשונה בחיתו בכתה ד'. ילד נבוה ורזה, שירות זהובות ומתחוללות. על פי רב ישב בפסל האחרון (פיגל הגובח) ופסוקו העביר מכטיהם לכל עבר. ישב בשקט ובשלות, חיללה חייה נדמה כי איןנו יכולים להוציאו חנה מפני אף לימים ראננו והכרנו אה שלום ז"ל הדינמי ובעל המרצף הרבה.

הגענו לכתחה ח', המשיימת זכורה לי אותה חניתה סיוט ביה"ס. דמותו התתירה עדין עומדת לעיני, כשהופיע בחניינה לנוכח כל מורי ביה"ס והוריו. איזו גאות עצמית, כיצד הופיע בפרימידות ובתרגיל הקפיצות ובכל שאר החעמלויות, אכן היה לחפאתה הוריו ומוריו. אחרי כל הופעה קד קידה וחירק לעבר הקהל.

הילד התמים ותשיק כביבול היה מלך החצר, בהפסקות שלום מולך על הכל. משוניח על התו-רנחת, משוניח על משחקי הcadronel, ואם שלום הוציאו חלميد מהמשחק אין מערערין עליו. הוא השופט. ילדים מתקוטטים שלום המגן, שלום המעניש ושלום המחרים את המשחק. קיבל עליו כל חפיך וכל חורנות ברצון.

לרבינו גדרל גבה והיה לעלם. מרדי פעם בפעם היתה מופיעה אמו לביה"ס לשאול ולהתעניין "איך שלום שלי?" וכששמעה כי ביליטוריים אין הוא מעתין, אך בחנהגומו ובאחדירות שהוא גושא עולה על דבריו, היתה נאצתה, סופקת כפה, מה אעשה? לבסוף משלימה ואומרת: "נו, גארן לא יהיה אך יהורי טוב אני מקהה".

זכורני כי מסיבה זו ערכנו סייר לאחר מלחמת ששת הימים. ונתנו לו לפתח במילים קצרות לזכור הנופלים. עמדנו אז בולגנו בדממה וرك קROLו שמענו האומר: לזכר ובזבוח אלה שנפלו, לזכר ובזבוח אלה שנלחמו, אלו היום יוכולים לזכות בחניה...

חיה ורשביק

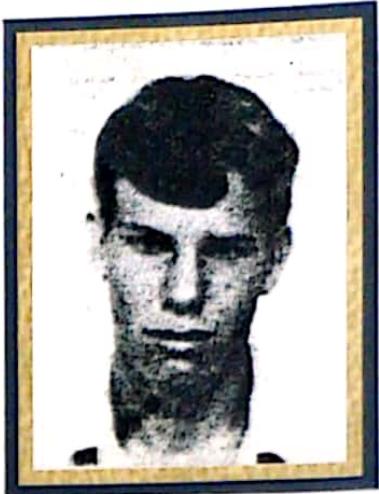
אך שלום הכרחי בשעה - חשעה האחרונה בחיוו. מה שעשה במשר 60 הדקota האחרונה משקפתות לבני את אופיו, וסבירו של הנ' יונגי, ואני חרש שছורה הטובה והגאנגה ביותר לבחוב לזכרו היא פשות לתאר את הרגעים האחרוניים בחיוו. באחרי למוצב בשעה לפניו חילתה המלחמה, והייתי צריך למלמד את העניניות גיזרה, ניהולים וכו'. החישובי בעדרת חיפוי ופרידמן, סמל המוצב, הודיע לי שהניעעה המורצת של ג'ינגי, מש'ק המגורמת במוצב - הוא וחיק ושולט בחומר בזורה טובה מאד - בו תוכל לא"ייעזר". שלום עלה ושר החיליל ל"שפוך" לדי את כל הגיזרה, כולל עירובנים טרודם ביוזר והכל בבטחון מלא - ממש כבן בית.

המלחמה מתחילה בספה דקהות לשחים אחה"ע בפקודות ובערנו צופים בחויליפ פוזזאג ה"מטידלים" בתל דהו, החרומים קיר אפק חרחק בשטח חסורי. בקחילה חשבנו שאחגנו פגיזים אוזם אולם לא אריך זמן רב ולפי הנפילה וחשגיותה במוצב עמדנו על הטעות. גם כמה מרגלים שחקפו את "אבו נירה" חזרו לצד הסורי כשהם עוכרים מעליינו בנובה נמר. מנצור עולה מעליה ומתחילה לטסוח את שלום בעזרת "האינטרקוט" מעדמת החטפית. אני ערדין זוכר את שלום צוק "חנו לי מטרות" "חנו לי חיקונים".

שלום באילו פל חיון תפרק לרוגע זה, לא חבלבל ורצ לעמרת המרגמה. אני עדין זוכר אorthy געלם בחעללה, זקוף, זקוף מדי אפולו,

בר, כשהוא שולח את מייכאל (פס' 8) שיבוא לו עור פגוז מחכונקר, יורה שלום על הכוח שפורץ בידי המוצב, יורה ולא נרחע מ"גשם" חפזודם שנופל על המוצב, ולא מסח הנ'ט. המדריקת שנורית מהחל ממול, ופוגעת קרובה מאור לעמלה, נהיות מדוייקת פגוז לפגוז. לאחר כל פגיעה קרובה, אנחנו קוראים ל"ג'ינגי" באינטרקוט - אתה בסדר? וזהו מצדדו מרנייע אותנו, דורש עוד מטיזות ומחעניזין בפניות. ערד לנפילת אותו פגוז קטלני חפוזל "בזול" בעמדתו, ג'ונגי לא עונח לקריאה באינטרקוט, ואני נি�ש לבדק בעמדת. את החטונה שסתגלית לעיני קשה לשבוח. העדרה כולה הרושה ושלום שרוע על חגב ליד המרגמה ועיניו חפוערות אומרות הכל.

"זהו אדרמוני עם יפה עינים וטוב ראי" (שמואל א' ט"ז י"ב)

האמנים זו מציאות שלא אראה עוד את פניו
הוורחות והמחיקות של שלום?

לפני שנים רכבה למרחיו אבל מדי פעם גנשטיין.

אייזה דרך ארץ! אייזה יחד של כבוד כלפי מורי!

הוא חרות על לוח לבו בסובב לבו בירושו ובאצלוּוֹן.

עלם חמוץ זה, השאיר את הוריו, שפחחו ודידרו לאנחות.

במה חנחותו? שמו היה "שלום" וזה יתן שקדושינו

יביאו לנו את השלום הפוחלן

שלום מחלמי ריגנירוף,

לפניהם סגנשטיין לעחים,

רעל פניר-חובך הנעלים

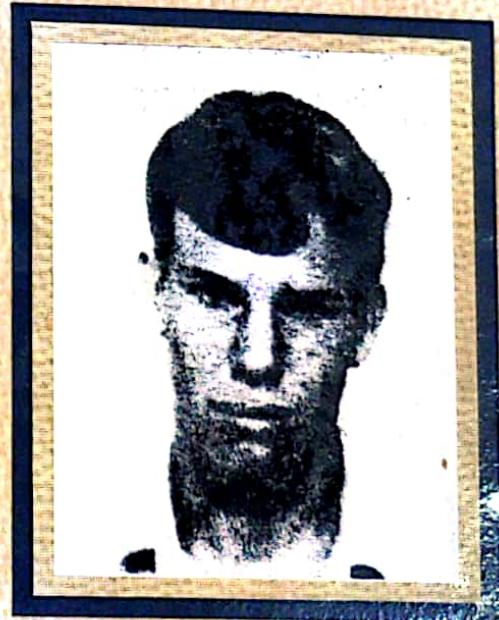
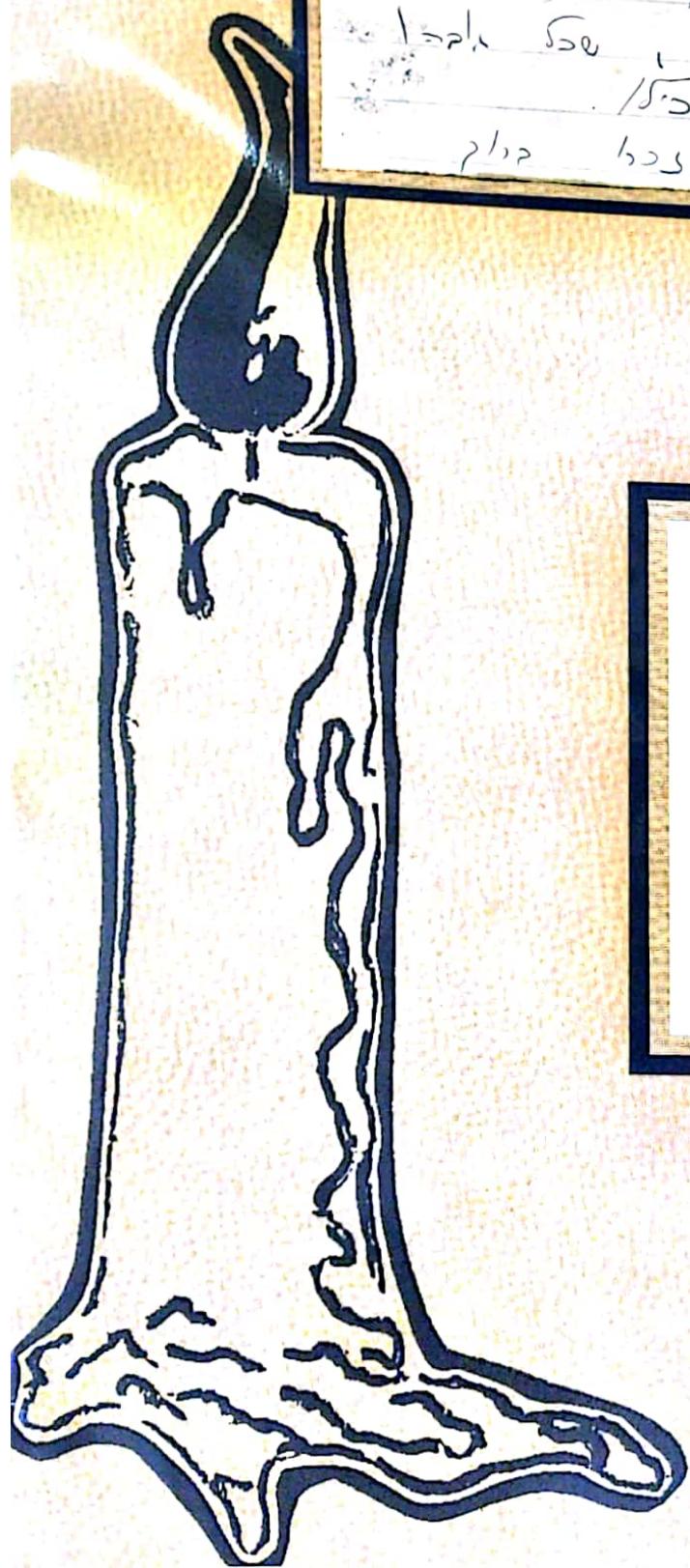
מוחן הוא ללא נחומים

מורו לשעבר חכוחבقلب שבון

אבי ווסבלום

p/5e

מעבר למים
מעבר לעולם
מעבר לתהום
מעבר להגיוון
מעבר לרוגשות
מעל לאהבה
מעל לאכזבה
מעל השנאה
 מתחת לרקע
 מתחת לכוכבים
 מתחת לדשא
 מתחת לאדמה אתה שוכב

יזפור

